

BARN I NÖD

INSAMLINGSSTIFTELSEN SVENSK INTERNATIONELL BARNHJÄLP

Årsberättelse 2017

Sammanlagt under 2017 har Barn i Nöd regelbundet stöttat 17 projekt med ekonomiska bidrag. Det har varit fördelat på 7 länder: Brasilien 4, Dominikanska Republiken 1, Indien 7, Israel 2, Kenya 1, Thailand 1 och Uganda 1.

Av dessa är 1 barnhem, 4 skolhem (varav 3 med egna skolor), 9 med inriktning på socialt hjälparbete, 1 kriscenter, 1 skola och 1 byggnation av yrkesskola.

Till 9 av projekten är Barn i Nöd enda bidragsgivare.

I **Brasilien** har Barn i Nöd under året regelbundet skickat pengar till 4 projekt. Vi är ensamma bidragsgivare till 2 av dessa projekt.

Instituto Evangélico Japeri, Rio de Janeiro

Hjälpcentret **Instituto Evangélico** har varit ett av Barn i Nöds projekt sen 1999 då byggnaden blev restaurerad och iordningställd.

Pastor Carols Augusto de Souza Vieira är föreståndare och han har funnits på plats sen Barn i Nöd kom in i bilden. Instituto Evangélico har ingen ytterligare stödjande organisation, förutom att de ibland får bidrag från den lokala kyrkan.

Stiftelsen och kyrkan äger den stora byggnaden som har lektionssalar, musikrum, samlingsrum, sporthall, tandläkarmottagning och kyrka.

Till Instituto Evangélico kommer runt 80 barn i åldrarna 6-15 år som bor i slummen. De är uppdelade i olika grupper, beroende på när de går i skolan. Barnen får mat och hjälp med extraundervisning och läxläsning. Syskolor och musikundervisning finns också på centret.

Musikundervisningen betyder mycket för barnen på centret och de har flera olika orkestrar. Detta center har förändrat staden Japeri genom att så många barn får komma och få hjälp och stöttning istället för att springa ute på gatorna. Många barn räddas också från droger genom att de finns på centret och inte kommer in i gängen som finns ute på gatorna.

Flera av barnen har koncentrationssvårigheter och är undernärda då de kommit till centret. Men med hjälp av bra mat och duktig personal förändras och utvecklas barnen snart i rätt riktning då de deltar i aktiviteterna. Staten betalar för en tandläkare som regelbundet kommer och undersöker barnens tänder.

Under året startades franskalektioner för barnen av ett par volontärer. Det har blivit mer och mer populärt bland barnen som nu regelbundet deltar och försöker lära sig ett nytt språk.

Ray of Hope

Manaus, Amazonas

I Amazonas arbetar **Ray of Hope** bland barn och familjerna utefter floderna. Många byar som tidigare känt sig helt avskärmade från omvärlden har nu fått ett annat liv, tack vare den fina kontakten med Ray of Hope. De har tidigare känt sig helt bortglömda av samhället men upplever nu hur det finns människor som bryr sig om dem och finns där för att hjälpa dem.

Barn med funktionsnedsättningar är något som Ray of Hope känner speciellt för. De hjälper barnen och deras familjer att få en enklare och drägligare tillvaro. Varje månad får de besök av Luzinete som uppmuntrar dem och ger dem ett anpassat matpaket som underlättar mycket för dessa kämpande familjer. Även i djungelbyarna börjar de handikappades situation bli lite bättre. De flesta familjerna har tidigare gömt undan sina barn då de sett dem som ett straff för något de gjort. Genom Ray of Hope känner nu många av dessa familjer att de fått ny status och de ser sina barn med andra ögon.

Ray of Hope-teamet består av runt 40 volontärer i olika åldrar. Under helgerna åker de ut och besöker byarna och har barnmöten och roliga aktiviteter för familjerna. Det är också många som vill ha samtal och hjälp på olika sätt. Ray of Hope teamet hjälper till och stöttar på många olika sätt.

Barn i Nöd förmedlar också öronmärkta gåvor från en av våra givare till 4 pastorer som arbetar ute i avlägsna byar i djungeln.

Läkarmottagningen som byggdes för att enklare kunna hjälpa människor som kommer från fattiga förhållanden och inte har möjlighet att ta sig till sjukhusen för att få hjälp under 2016 fungerar fantastiskt bra och det är välbesökt. Det är flera läkare som ställer upp som volontärer för att hjälpa till. De har också en socialarbetare som volontären hjälper till att slussa människor till rätt ställe när det behövs.

Ray of Hope har också fått hjälp för att kunna starta upp engelskakurs för ungdomar som kommer från byarna i djungeln, för att öka deras möjlighet att hitta jobb i Manaus.

Under Ray of Hopes ansvar ligger också Kärlekens Hem och Lyckliga Barn - se som separata projekt.

Kärlekens Hem

Manacapuru, Amazonas

På **Kärlekens Hem** i djungelstaden Manacapuru pågår aktiviteter fem dagar i veckan. 60 elever får hjälp med förstärkt läsläsning, uppdelade på tre klasser. Runt 100 barn har fem dagar per vecka kommit för att få mat. Tack vare bussen centret har, kan de även hämta upp barn som bor lite längre ifrån centret så de kan komma för att få mat och delta i aktiviteterna. För flera av barnen är detta mål mat det enda de med säkerhet vet att de kommer att få för dagen.

Det görs hembesök hos de olika familjerna som är kopplade till centret och föreståndaren Luzenny håller sig på så sätt ajour med hur barnen har det hemma. Området där barnen bor är farliga områden som är präglade av droger och kriminalitet.

Många flickor blir gravida tidigt i tonåren och på Kärlekens Hem har ett program för flickor från 10-års åldern startats upp för att aktivt arbeta med denna fråga. Flera av flickorna blir också utsatta för övergrepp och är i stort behov av kunskap i detta ämne. 2-3 gånger i månaden åker Luzinete från Ray of Hope i Manaus till Manacapuru för att träffa flickorna. Denna grupp har blivit mycket viktig och omtyckt och regelbundet samlas drygt 50 flickor för att prata om detta viktiga ämne och om livet. Luzinete har vunnit flickornas förtroende och har blivit en vuxen de vet att de kan lita på.

I musikundervisningen lär sig runt 30 av barnen att spela blockflöjt. Det ger dem en hobby som också kan vara med och hålla dem borta från gatan. Mycket uppskattat av barnen.

Det finns möjlighet för barnen att ta del av dataundervisning. Grunderna i data lärs ut och barnen lär sig arbeta i olika Windows-program. En stor hjälp så att barnen i framtiden ska ha lättare att kunna studera vidare och få bättre jobb.

På centret finns möjlighet för kvinnor i området att vara med i syskolan. De får lära sig att rita mönster och sy efter dem. De syr allt från barnunderkläder till vuxenkläder. Syskolan fungerar fantastiskt bra och flera av kvinnorna har börjat sy för andra och har på så sätt fått ett sätt att försörja sin familj.

Kärlekens Hem har också ett tandläkarrum och två tandläkare som regelbundet kommer till centret för att se över barnens tänder och lär dem vårda sina tänder.

Lyckliga Barn

Autazes, Amazonas

Hjälpcentret **Lyckliga Barn** ligger i djungelstaden Autazes, några timmar söder om Manaus. Arbetet med barnen startades 2014 och fungerar mycket bra. Runt 100 barn är registrerade och kommer regelbundet och deltar i de olika klasserna. De ger extraundervisning både på för- och eftermiddagarna för att barnen bättre ska klara skolan.

Barnen får också mat och det betyder mycket då de allra flesta kommer från mycket fattiga familjer. Det finns också flera barn som kommer från en närliggande indianby med Mouraindianer. Nilda, som är föreståndare, är mycket glad över att hövdingen där gett sitt tillstånd så barnen får vara med på centret.

Efter att centret nu varit igång en tid så har det kommit fina rapporter från myndigheterna att man märker en stor skillnad i området där centret är beläget. Kriminaliteten har gått ner drastiskt och det har blivit mycket lugnare och säkrare att bo i området. De har också barn som kommer från missbrukarhem och som genom att komma till centret fått ett bättre liv.

Personalen gör ett fantastiskt arbete med barnen och de stortrivs. De försöker hela tiden utveckla och göra programmet för barnen bättre och bättre.

Under året byggde vi en idrottsplan under tak i anslutning till centret och det har inneburit en stor positiv förändring. När myndigheterna såg att det gjordes denna investering i ett av deras fattigaste områden så kom de och sa att de också vill vara med och satsa. Så nu betalar myndigheterna en gitarrlärare och runt 50 barn kommer nu varje vecka och lär sig spela gitarr. De gav också en flöjtlärare och letar efter en idrottslärare som kan komma och hålla idrottslektioner för barnen i området.

Idrottsplanen är öppen när det finns personal på plats som kan hålla uppsikt. Ett mycket positivt tillskott till centrets arbete och de når nu ut till ännu fler som bor i området. Barnen som är med i de vanliga aktiviteterna på centret älskar också att vara ute och leka eller sporta tillsammans.

Hjälpcentret Lyckliga Barn arbetar nu också med dokumenten för att kunna bli registrerade till en högre nivå av stiftelser där de då får möjlighet att kunna söka mer hjälp från myndigheterna.

Dominikanska Republiken

stödjer Barn i Nöd ett hjälpcenter.

Hannacentret Proyecto Cuatro, Azua

I Proyecto Cuatro, några kilometer utanför Azua finns det många familjer som lever under svåra förhållanden. Det är ett samhälle som präglas av fattigdom, droger och kriminalitet. Azua är den stad i Dominikanska Republiken som har högst statistik då det gäller tonårsgraviditeter. Till detta projekt är vi ensam bidragsgivare.

På **Hannacentret** får barnen mat och det är en plats som ska hjälpa dem att bättre klara av skolarbetet. Det är en hög procent av barnen som har svårigheter då det gäller att läsa och skriva, även då de gått flera år i skolan. De ska också lära barnen att se på sig själva och andra med respekt. Samhället präglas av en respektlöshet och att slå ligger nära till hands.

Under 2017 var det lite frågetecken angående hur Hannacentret skulle leva vidare. Tidigare har barnen gått halvdagar i skolan, men nu har reglerna i landet ändrats. Alla barn, från 4,5 års ålder, ska nu gå i skolan från klockan 08–16. Det gjorde att barnen inte kommer att kunna komma och vara med i aktiviteterna som de tidigare gjort på dagtid.

Marta, som varit föreståndare på Hannacentret sen starten i maj 2013 avslutade också sin tjänst och återvände till Brasilien. Marta har verkligen varit en klippa och hon har arbetat fram ett mycket bra projekt och tränat personalen på plats.

Nu har Aracelis och Alba, som arbetat tillsammans med Marta, gått in och delat på ansvaret för att driva projektet vidare. De har nu 50 barn som är 3–4 år som kommer måndag–fredag på förmiddagarna och på så sätt få en bra inskolning innan det är dags att börja skolan på riktigt.

De äldre barnen som funnits på centret i några år har också fått möjlighet att komma tillbaka. Centret hålls öppet för dem ett par timmar efter skolan tisdag–torsdag, då de kan få hjälp och stöd. Detta är till stor lycka för dessa barn som var väldigt ledsna över att inte längre få vara med i aktiviteterna utan var tvungna att vara i skolan hela dagarna.

En kvinna som bodde i närheten av centret berättade att Hannacentret har förändrat hela området. Hon sa att det berör även barnen som inte finns med på centret, för de andra barnen tittar på våra barn och tar efter hur de gör. Det har verkligen blivit ringar på vattnet och det var ju precis det vi önskade när vi byggde på denna plats för fem år sen.

Indien har Barn i Nöd 7 projekt – 2 barnhem, 1 blindskola (som även det är ett barn och ungdomshem), 1 arbete i Delhis slum, 1 yrkesutbildning, 1 socialt familjeprojekt bland blinda och 1 byggnation av yrkesskola för flickor i norra Indien. Utöver dessa projekt stöder vi även Padhar Hospital med bidrag till operationer för fattiga barn, men där kom ingen förfrågan 2017. Vi är ensamma bidragsgivare till 6 av dessa projekt.

Agape Child Centre Perumbavoor, Kerala

Agape Child Centre är det första barnhemmet som Barn i Nöd var med och startade 1979. Hundratals barn hade fått utbildning genom Agape under alla dessa år. Barnen kommer från olika distrikt av delstaten Kerala där de inte har möjlighet att gå i skolan. Agape Child Center har alla faciliteter för att ge dem ett bättre liv.

I år bor 46 flickor och 35 pojkar på hemmet. Det är två avdelningar, en för flickor och en för pojkar. Barnen har det bra på Agape. De får lära sig att hjälpa till med städning, trädgårds- och köksarbete och att sköta om husdjuren mm.

Agape Child Center är en plats där vår fina personal hjälper barnen och ger dem möjlighet att utvecklas inom många områden av livet. Allt sker i en familjär atmosfär där barnen lär sig att leva och ta hänsyn till varandra, då de kommer från olika bakgrunder.

Till Agape tillhör också en stor fruktträdgård med många olika sorters frukter som både kommer barnen till del och som kan säljas på marknaden. Det finns också kor och hönor som ger tillskott av mjölk och ägg till barnen.

Agape har också ett hus på området där vi ger teologisk utbildning. Det är en bibelskola för vuxna studenter som kommer från olika delstater i Indien. Undervisningen sker då på hindi och inte på malayalam som är språket i Kerala. I år har vi 19 studenter från fem olika delstater. Bibelskolan är mycket uppskattad och den har fungerat mycket bra under många år.

Under 2017 inbjöds till en återträff för barnen som under alla år bott på Agape Child Centre. Det kom runt 85 av dem och de hade också med sig sina egna familjer. Runt 20 av dem bodde på hemmet under början av 80-talet. En fantastisk träff då man verkligen fick se god frukt av arbetet som gjorts på Agape under alla dessa år.

Ett nytt krav från myndigheterna i Indien är bevakningskameror på området, så det har köpts in och satts upp. Även den gamla generatoren behövde bytas ut och en ny köptes in i slutet av året.

Den politiska situationen i Indien har förändrats mycket de senaste åren. Den nuvarande hinduiska regeringen stöder inte längre dessa typer av icke-statliga projekt. De går speciellt hårt åt kristna organisationer. På Agape Child Centre jobbar man hårt med att få till alla dokument och anpassa hemmet efter de nya reglerna för att kunna fortsätta arbetet med barnen. Det får inte längre heta "barnhem" så möjligen ändras det till skolhem. Detta eftersom barnen inte är föräldralösa utan har familj eller säkt som ansvarar för dem. De bor på Agape enbart på grund av fattigdom och att deras föräldrar inte har råd att ge dem mat och sätta dem i skola.

Emanuel Ebenezer Home

Shahpur, Madhya Pradesh

Emanuel Ebenezer Home i Shahpur har sedan många år varit en plats där föräldralösa, önskad och "kasserade" barn har tagits omhand med mycket kärlek. Barn som kommit till barnhemmet har varit bara några dagar gamla eller efter att ha förlorat sin mamma och sen inte varit accepterade av pappans nya fru och då inte kunnat bo kvar hemma.

På Ebenezer Home har de alla blivit behandlade med stor kärlek och tagits upp i den stora syskonskaran. De äldre har hjälpt till med att se efter de yngre. Barnhemmet har varit en plats där barnen fått växa upp, få utbildning och en trygg framtid.

Men under de senaste årens politiska förändringar har Ebenezer Home som tidigare varit ett barnhem för barn i alla åldrar nu tillstånd att vara ett hem för barn 5-18 år. Man tar inte längre emot bebisar och barn under 5 år.

Hemmet kan inte längre dirket ta emot barn som lämnas in utan allt går genom myndigheterna som nu skickar barn till hemmet som de måste bereda plats för. På barnhemmets hostel bor också barn från fattiga familjer som bor där under terminerna så de kan gå i skolan på Ebenezer Ebenezer School. Sammanlagt bor det runt 50 barn på hemmet.

Barnen fick under året vara med och plantera olika slags fruktträd på baksidan hemmet. Detta hoppas man att det framöver ska kunna ge ett gott tillskott med frukt till barnen att äta.

I slutet av året började de också att reparera sovsalar och samlingsrummet. I samlingsrummet ska mattan bytas ut och klinkergolv läggas in.

I **Emanuel Ebenezer School** går cirka 550 barn, dels från barnhemmet och dels från byarna runt omkring. Skolan omfattar förskola och årskurserna 1-10. Skolan är indelad i två delar. Ena delen får all undervisning på sitt modersmål hindi och den andra får all undervisning på engelska. Skolan har ett mycket gott anseende i området. Lunch serveras till 120 barn som kommer från mycket fattiga familjer.

Under året bygges ett tak över platsen där lunchen serveras och ger ett bra skydd. Nya takfläktar och armaturer har köpts in och även nya skolbänkar till 4 klassrum. Även ett nytt reservbatteri behövdes, för att underlätta när strömmen försvinner.

Handikapphemmet i Padhar

Padhar, Madhya Pradesh

På "School and Rehabilitation Centre for the Blind" i Padhar fungerar arbetet mycket bra. Personalen försöker hjälpa barnen att anpassa livet till deras handikapp. Det finns många hjälpmedel de kan använda så att livet ska bli lättare och för att barnen ska känna sig trygga. De undervisar i blindskrift och rörlighet för de blinda. Teckenspråk och läppläsning för de hörselskadade. De har också specialklasser för de psykiskt utvecklingsstörda barnen.

De handikappades situation är mycket utsatt och svår i dessa fattiga bygder, men i Padhar får de ett hem, mat och kläder. Detta är deras enda chans till ett drägligt liv och en bättre framtid.

Många av dessa barn har inte något hem att återvända till, utan är helt beroende av den hjälp de kan få på centret. Deras enda fasta plats i tillvaron är Skol- och Rehabiliteringscentret i Padhar.

Under året gav vi extra support för att kunna reparera diverse saker på området. Bland annat behövde 3 av ingångarna med dess portar repareras. Även staket runt området behövde ses över.

Nya maskiner till träningsverkstaden köptes in tillsammans med nytt material.

En hel del behövdes också kompletteras i barnens sovsalar. Nya madrasser och sängkläder köptes in. Det behövdes också nya takfläktar och förvaringsskåp där barnen förvarar sina privata tillhörigheter.

Good Hope Blind Mission

Kottayam, Kerala

Mer än 42 blinda vuxna och runt 10 blinda barn får stöd genom **Good Hope Blind Mission**. De är tre personer som arbetar och är mycket aktiva i detta projekt. De besöker varje individ och har personlig kontakt med dem. De blinda berättar om sina behov och problem för våra medarbetare.

Vår välutbildade personal gör sitt bästa för att hjälpa de behövande på ett mycket trevligt och professionellt sätt. De åker runt i ett ganska så stort område för att träffa familjerna där de bor i olika byområden.

Detta är ett fint projekt och alla tar glada och tacksamma emot hjälpen som erbjuds. De får böcker på blindskrift, CD-skivor med musik, hjälp för att kunna sälja lotter, driva kiosker med mera. Man försöker hitta olika områden där de blinda kan få en ekonomisk inkomst till sina familjer. Det arrangeras även möten där de kan få hjälp av ögonläkare och annat medicinskt stöd med mera.

Under året har också en del glasögon delats ut till behövande. Regelbundet delas också blindkäppar, böcker på blindskrift och skolmaterial ut.

Genom Good Hope Blind Mission sponsrar Barn i Nöd också ett fattigt barnhem för 31 pojkar i Kottayam med mat.

Vid årets slut gavs lite extra ekonomiskt stöd för att kunna hjälpa dessa familjer lite mer och även mer till pojkhemmet som har stora behov.

Panchsheel

Amravati, Maharashtra

I Amravati som ligger i delstaten Maharashtra finns "**Panchsheel Tribal Residential School**". På skolhemmet bor nästan 600 barn. Barnen kommer från fattiga familjer och är "tribal children", de som kallas kastlösa. De är dessa som hamnar längst ner på skalan i det indiska samhället. Men Panchsheel är en särskild plats för dessa barn där de får utbildning, mat, logi och omvårdnad.

För klass 9-12 har nu också ordnats praktisk utbildning för alla barnen. BIN gav under året pengar för att göra detta möjligt. Nu kan de välja på syskola, snickeri, dataundervisning, elektronik och verkstad.

Denna extra utbildning som skolan erbjuder barnen ger dem en större möjlighet att när skolan är slut kunna försörja sig och få en inkomst. En fantastisk möjlighet för dessa barn. Projektet fungerar väldigt bra och är mycket uppskattat av alla de ivriga barnen, då de gör detta utanför den ordinarie skolundervisningen.

För att ytterligare hjälpa Panchsheel att bli självförsörjande och om några år kunna betala lönerna till lärarna i den praktiska utbildningen, byggdes en hönsfarm med drygt 7000 hönor. Ägg säljs på marknaden och även barnen på skolhemmet får nu regelbundet ägg att äta.

Till Panchsheel Pojkhem som vi byggde om under 2016 köptes det in möbler och inredning.

Slumarbete i Delhi

Delhi

Vanitha och Allen har under många år arbetat bland barnen i ett av Delhis slumområden. I ett område som är runt 3x5 km stort bor 1 miljon människor. Vanitha och Allen bor i området med sina två döttrar och hela familjen är engagerade i arbetet. Varje vecka har de sex samlingar på olika ställen. De träffar 800-1000 barn i månaden. De har flera volontärer som hjälper dem.

De hjälper till med läsläsning, har barnmöten och ger sömnadskurser. De lär också ut baskunskap i data.

Vanitha och Allen gör ett fantastiskt arbete och att de fortsatt att arbeta i slummen, trots att de knappt haft några ekonomiska resurser, visar på deras stora hjärtan för alla dessa barn och vuxna i området.

I juli invigdes den nya våningen och ombyggnationen av huset som påbörjades under 2016. Det blev en mycket fin uppgradering av deras lokaler som nu är anpassade på ett nytt sätt till deras aktiviteter.

En ny matta köptes in för barnen att sitta på i den stora samlingsalen.

Yrkesskola

Nagrakata, Västbengalen

Under 2016 drogs ett nytt projekt igång. På den norska organisationen Stiftelsen Global Aid mark har vi fått möjlighet att bygga en yrkesskola för flickor. Global Aid arbetar tillsammans med den indiska organisationen Grace Children Project som finns på plats och har ansvaret. Vi är mycket glada över detta samarbete. Det första spadtaget togs och under hösten 2018 räknar vi med att de första utbildningarna ska starta.

I en del av Dooarsområdet, i en omkrets av ungefär 40 km, bor runt en miljon människor. Folk från olika folkgrupper och stammar har bott och arbetat i detta område där det tidigare funnits cirka 250 teplantager. Men nu har man lagt ner 72 stora och små plantager, på grund av olönsamhet och skatter. Detta har lett till att runt 150 000 människor har blivit arbetslösa. Teplantagerna växer vilt och man ser inga arbetare ute på fälten. Te-fabrikerna har stängt och står där övergivna och rostar.

Detta har skapat enorma problem i hela Dooars-området. Inte minst för de många barn som växer upp där. Man räknar med att det finns cirka 30 000 barn och ungdomar i detta område och 80% av dessa barn går inte i skolan. Då skolorna som tidigare bekostades av plantagerna har stängt, har de flesta föräldrarna inte råd att sätta sina barn i andra skolor då det kostar pengar.

Det är alltså i detta område Barn i Nöd nu har börjat bygga en yrkesskola för flickor i tonårsåldern. Utbildningen kommer att vara tidsbestämd från 4 till 6 månader, därefter kommer nya flickor in. Det betyder att vi kan hjälpa minst 50 flickor per år, till ett bättre liv. Under utbildningen kommer flickorna att bo på skolan och få mat och annat de behöver

Utbildningarna kommer att vara inriktade på behoven som finns i området. Vi räknar också med att sedan kunna hjälpa flickorna ut i arbetslivet, så att de kan försörja sig själva och ge hjälp till sina familjer. Dessutom kommer vi ge matpaket till flickornas familjer för att stödja dem under tiden flickorna går i skolan. På så sätt hoppas vi att flickorna får tillåtelse av föräldrarna att gå i skolan och att den hjälpen också ska förhindra att flickor säljs och hamnar i prostitution.

Jaffa Institutet

Jaffa, Tel Aviv

Från början var det ett eftermiddagshem för en grupp barn med svåra hem-förhållanden. Barnen fick vuxenstöd, läxhjälp och ett mål närande mat varje dag. Men hjälpbehovet bara växte och växte, och i de 30 olika verksamheterna har man nu kontakt med mer än 4000 barn i södra Tel Aviv och Jaffa-området. De har 150 anställda och en stor skara volontärer som arbetar bland barnen.

Alla barn på **Jaffainstitutet** lever under svåra hemförhållanden. Många blir fysiskt misshandlade, och därför är det viktigt med värme, kärlek och närvaro. Vad barnen har för bakgrund eller religion spelar ingen roll på Jaffa Institutet.

Neve Michael

Pardes Hana

Neve Michael i Pades Hana erbjuder en fristad för israeliska barn i riskzonen vars biologiska föräldrar inte längre kan ta hand om dem. Oavsett vilken folkgrupp eller religion de tillhör.

De ger näring, utbildning och erbjuder en varm, trevlig och familjär miljö för barn mellan 3 till 18 år som kommer till dem under traumatiska omständigheter. Deras föräldrar lider ofta av extrem fattigdom, psykisk sjukdom eller missbruk av alkohol och narkotika.

Neve Michaels uppdrag är att skapa en familjeliknande atmosfär som är något som i allra högsta grad saknats i barnens liv. De ger den bästa terapeutiska vård för att utveckla dessa unga sinnen och forma dem till unga vuxna med hopp inför framtiden.

Kenya stödjer Barn i Nöd barnhemmet Rangala Baby Home.

Rangala Baby Home Ugunja, Kisumu

Rangala Baby Home ägs av Katolska kyrkan. På barnhemmet får nyfödda barn den bästa vård. Det bor nu runt 50 barn vars de flestas mödrar dött i förlossningen eller strax efter. Några av barnen är också hittade övergivna. Personalen vet inget om deras bakgrund.

De hjälper även runt 30 barn som inte längre bor på hemmet genom Barn i Nöds fadderverksamhet. Barnen har fått flytta till släktingar eller fått en ny familj.

Barnen bor på barnhemmet tills de är 4-5 år gamla då de flyttar hem till familj eller släktingar. Det är inte alltid som pappan är villig att ta emot sitt barn. Han kan ha gift om sig och har ny familj. Ett sökande efter familjer till de övergivna barnen pågår också ständigt.

Barn i Nöd är barnhemmets största sponsor.

Thailand stödjer Barn i Nöd BaanChivitMai i ChiangRai i norra Thailand.

BaanChivitMai ChiangRai

BaanChivitMai betyder "hem för nytt liv" och är en fristående lokal hjälpverksamhet i Thailand som har räddat flera hundra barn och ungdomar undan prostitution och knarkhandel. Genom BaanChivitMai, får utsatta barn och ungdomar någonstans att bo och möjligheten till skolgång. Den största verksamheten som bedrivs är skolhemmet i HuaDoi, 7 km öster om Chiang Rai. Här bor nu drygt 80 barn från byarna i norra Thailand. Barnen är i åldern 3-20 år och går i förskola, grundskola och gymnasium på de statliga skolorna i Chiang Rai. Under året fick BaanChivitMai extra ekonomiskt stöd för arbetet bland barnen från bergsbyarna.

Skolprojektet Mukarangye Kabale Town, Uganda

Skolan ligger i Kabale town och startades 2010 av Wycliff och hans fru Gilian. De kommer ursprungligen från Uganda, men bor nu sen några år tillbaka i Sverige.

Målsättningen med skolan är att ge stöd och utbildning till fattiga barn för att försöka förändra deras tillvaro och ge dem bättre förutsättningar i livet. Skolan har nu närmare 100 elever och sju lärare. Lärarna är kvalificerade och de är duktiga på att undervisa barnen.

Utöver undervisningen så ger de också barnen en enkel lunch varje dag. För att kunna driva skolan ekonomiskt får de stöd och hjälp av föräldrar och grannar, men det räcker inte riktigt till. Majoriteten av barnen kommer från mycket fattiga familjer som inte har möjlighet att betala skolavgifterna.

Projektet har under året fått fortsatt stöd till att bygga klar sin skola och Barn i Nöd betalar också lön till några av lärarna på skolan. De har också fått pengar till att köpa in skolbänkar och annat som behövs.

